

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/939/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217374
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217374.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a členov senátu JUDr. Petra Tutka a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: XXXXXXXX, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: XXXXXXXX, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28.8.2014 č.k. 2C/98/2012-142 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobný návrh zamietol, návrh na prerušenie konania zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že žalobca podal dňa 27.9.2012 na Okresný súd Spišská Nová Ves žaloby na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, vedené pod sp. zn. 2C/160/2012, 2C/172/2012, 2C/148/2012, 2C/234/2012, 2C/281/2012, 2C/140/2012, 2C/284/2012, 2C/239/2012, 2C/296/2012, 2C/137/2012, 2C/179/2012, 2C/184/2012, 2C/181/2012, 2C/317/2012, 2C/211/2012, 2C/167/2012, ktoré uznesením zo dňa 9.10.2012 č.k. 2C/98/2012-7, poukazom na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., spojil na spoločné konanie s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 2C/98/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012.

Ďalej poukázal na tvrdenia žalobcu v žalobách, že žalobcom tvrdená škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu v Spišská Nová Ves v exekučných konaniach, v ktorých na základe jeho návrhu ako oprávneného (veriteľ zo zmlúv o úvere) súdny exekútor predložil tomuto súdu ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že exekučný súd v žalobcom označených exekučných konaniach zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15 - dňovej lehote (žaloby označené NZP), rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15 - dňovej lehote (žaloby označené NP) alebo rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30 -dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE), čím reálne ohrozil jeho legitímne očakávania na efektívne a účinné vymożenie jeho pohľadávky a vystavil jeho oprávnené záujmy riziku insolvenencie a

zániku povinného, i zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, čo ovplyvnilo jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobilo neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná na jeho žiadosť pozitívne nereagovala.

V žalobách označených ako ISTINA RS (vedených pod sp. zn. 2C/98/2012, 2C/167/2012, 2C/172/2012, 2C/148/2012, 2C/234/2012, 2C/181/2012, 2C/140/2012, 2C/239/2012, 2C/179/2012, 2C/184/2012, 2C/211/2012) žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá mu už viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere, ako i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, tvrdiac, že exekučný súd v rozpore so zákonom konal nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie jeho práva na zaplatenie dlhu a vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom, čím došlo k zmareniu vymožitelnosti jeho majetkového práva.

V žalobách označených ako NZP (vedených pod sp. zn. 2C/284/2012, 2C/281/2012, 2C 317/2012) a tiež v žalobe označenej ako NP (vedenej pod sp. zn. 2C/137/2012) žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 125 eur, vyčíslenú ako náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, a tiež primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. V týchto žalobách tvrdil, že v ním označených exekučných veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietrahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia exekučný súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

V žalobách označených ako ZE (vedených pod sp. zn. 2C/160/2012 a 2C/296/2012) žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 175 eur, vyčíslenú ako náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, a tiež primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,32 eura za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. V týchto žalobách tvrdil, že v ním označených exekučných veciach k zmene exekútora rozhodnutím exekučného súdu v rozpore s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, hoci vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia z uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves súdu zo dňa 11.5.2010 sp. zn. 7Er/458/2009-15 (pripojeného k spisu sp. zn. 2C/98/2012 a 2C/281/2012), že súd exekučné konanie zastavil a oprávnenému zaviazal zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekučného konania v sume 3,95 eur a náhradu trov exekučného konania povinnému nepriznal. Súd tak rozhodol na základe žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručenej súdu dňa 6.8.2009. Žiadosť súdneho exekútora bola na súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému, Z. C., pre vymoženie 1 176,52 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02304/09, zo dňa 26.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.6.2009 a vykonateľnosť dňa 11.6.2009. Pretože exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, súd vyžiadal od oprávneného Zmluvu o úvere. Oprávnený napriek opakovaným výzvam súdu, zmluvu o úvere nepredložil, preto súd exekučné konanie zastavil. Oprávnený proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie. Odvolací súd (Krajský súd v Košiciach) citované rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Exekučný súd preto uznesením zo dňa 22.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie v zákonnej lehote napadol oprávnený a odvolací súd uznesením zo dňa 29.3.2011 prvostupňové rozhodnutie opäť zrušil. Exekučný súd opätovne rozhodol uznesením zo dňa 3.6.2011 tak, že žiadosť exekútora na vykonanie exekúcie v časti sumy 1 176,52 eur a v časti úrokov z omeškania nad výšku 10% ročne zo sumy 231,02 eur od 3.2.2009 do 27.2.2009, zo sumy 122,82 eur od 28.2.2009 do 23.4.2009, zo sumy 14,82 eur od 24.4.2009 do 30.5.2009 zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.10.2011. Následne súd vydal vo zvyšnej časti poverenie na vykonanie exekúcie dňa 3.6.2011. Uznesením zo dňa 10.2.2014 súd exekúciu zastavil. Oprávnený dňa 28.2.2014 podal odvolanie a spis bol predložený na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Z uznesenia súdu zo dňa 13.4.2007 sp. zn. 7Er/159/2007-10 (pripojeného k sp. zn. 2C/160/2012), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.5.2007, zistil, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora Ing. Bc. Radoslava Kešľača o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 639 Sk, ktorá bola súdu doručená dňa 23.3.2007. Uznesením zo dňa 19.6.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 1.7.2007 súd exekučné konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti vydal dňa 3.4.2007 poverenie na vykonanie exekúcie. Žiadosť súdneho exekútora bola súdu podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej, V. Ž., a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 6266/06, zo dňa 1.12.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.1.2007 a vykonateľnosť dňa 6.1.2007. Súdny exekútor dňa 14.12.2010 podal návrh na zastavenie exekúcie s poukazom na to, že exekučný titul je v rozpore s dobrými mravmi. Oprávnený listom zo dňa 1.2.2011 žiadal, aby súd podnet súdneho exekútora na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu zamietol. Súd vyžiadal oprávneného zmluvu o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Uznesením zo dňa 7.6.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.8.2012 súd exekúciu v časti o vymoženie sumy nad 165,97 eur s úrokom z omeškania vo výške nad 9% ročne od 28.8.2006 do zaplatenia zastavil.

Zo spisu sp. zn. 7Er/204/2007 (pripojeného k sp. zn. 2C/172/2012) zistil, že súdny exekútor, Ing. Bc. Radoslav Kešľač podal dňa 12.4.2007 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre exekučný titul, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, č.k. SR 7026/06, zo dňa 5.1.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.1.2007 a vykonateľnosť dňa 26.1.2007 pre vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 1 857 Sk proti povinnej, H. I.. Súd vo veci vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 23.4.2007 v súlade so žiadosťou u delenie poverenia.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/289/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/148/2012) zistil, že dňa 23.4.2009 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému, G. W., pre vymoženie 476,45 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 11955/08, zo dňa 4.12.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.1.2009 a vykonateľnosť dňa 15.1.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 25.5.2009. Súd dňa 3.6.2009 si vyžiadal od súdneho exekútora predloženie Zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi exekučného konania, ktorý reagoval tak, že urgoval vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a to listom zo dňa 15.6.2009 a následne dňa 23.9.2009 žiadal informáciu o stave konania. Napriek ďalšej výzve súdu zo dňa 22.10.2009, aby oprávnený predložil požadované doklady, oznámil že listiny nepredloží. Súd následne uznesením zo dňa 18.12.2009 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie. Krajský súd v Košiciach rozhodnutím č. 2CoE/92/2010-24, zo dňa 31.5.2010 napadnuté uznesenie potvrdil. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 19.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.8.2010.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/521/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/234/2012) zistil, že dňa 18.7.2009 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej U. R., pre vymoženie 138,69 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu SR 02611/09, zo dňa 27.5.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 26.8.2009. Súd pripisom zo dňa 28.8.2009 žiadal súdneho exekútora o predloženie úverovej zmluvy, ktorá ani po opakovaných urgenciách súdu nebola predložená. Súd uznesením zo dňa 11.5.2010 exekučné konanie zastavil, zaviazal oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekučného konania v sume 3,95 eur a náhradu trov exekučného konania povinnému nepriznal. Oprávnený podal odvolanie. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4CoE/387/2010-25, zo 29.7.2010 prvostupňové uznesenie zrušil a vrátil. Súd uznesením zo dňa 22.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Na základe odvolania oprávneného odvolací súd uznesením sp. zn. 14CoE/154/2010-52, zo dňa 28.2.2011 prvostupňové rozhodnutie zrušil a vrátil. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučným súdom zamietnutá opätovne uznesením zo dňa 19.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9.11.2011. Exekúcia bola zastavená uznesením zo dňa 1.12.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.12.2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/18/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C/181/2012) zistil, že dňa 8.12.2010 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej H. Č., pre vymoženie 272 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku

Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 10338/10, zo dňa 2.11.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 17.1.2011. Súd uznesením zo dňa 24.1.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.2.2011. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 28.2.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 3.3.2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/523/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/140/2012) zistil, že dňa 22.7.2009 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej K. K., pre vymoženie 813,90 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02777/09, zo dňa 1.6.2009. Súd listom zo dňa 4.9.2009 žiadal súdneho exekútora o zaslanie úverovej zmluvy. Súdny exekútor listom zo dňa 9.9.2009 odstúpil žiadosť oprávnenému, ktorý listom zo dňa 13.11.2009 žiadal súd o informáciu o stave konania. Na opakovanú výzvu konajúcemu súdu žiadané podklady nepredložil. Súd uznesením zo dňa 11.5.2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekučného konania. Oprávnený podal odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením sp. zn. 2CoE/388/210-28, zo dňa 30.7.2010 tak, že uznesenie zrušil a vrátil. Uznesením zo dňa 22.11.2010 súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený podal odvolanie, ktorému odvolací súd uznesením sp. zn. 12CoE/120/2010-55, zo dňa 29.3.2011 vyhovel. Súd uznesením zo dňa 30.5.2011 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti sumy nad 331,94 eur a úrokov z omeškania nad 6,50 % ročne zo sumy 331,94 eur od 1.12.2008 do zaplatenia zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 1.7.2011. V rovnakom rozsahu bolo exekučné konanie zastavené uznesením zo dňa 18.7.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.7.2011. Vo zvyšnej časti bolo dňa 30.5.2011 vydané poverenie na vykonanie exekúcie.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/522/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/284/2012) zistil, že dňa 21.7.2009 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému N. Y., pre vymoženie 607,45 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 01136/09, zo dňa 19.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.6.2009 a vykonateľnosť dňa 18.6.2009. Žiadosť doručil súdny exekútor súdu dňa 26.8.2009. Súd listom zo dňa 4.9.2009 žiadal súdneho exekútora o zaslanie úverovej zmluvy. Exekútor postúpil list oprávnenému, ktorý listom zo dňa 13.11.2009 žiadal informáciu o stave konania a požadované doklady nepredložil. Súd následne uznesením zo dňa 11.5.2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. Oprávnený podal odvolanie, ktorému bolo vyhovené uznesením sp. zn. 4CoE/388/2010-28, zo dňa 29.7.2010. Súd preto uznesením zo dňa 22.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený podal odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 14CoE/155/2010-55, zo dňa 28.2.2011 zrušil a vrátil. Uznesením zo dňa 30.5.2011 súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti sumy nad 331,94 eur a úrokov z omeškania nad 7,50 % ročne zo sumy 331,94 eur od 31.10.2008 do zaplatenia zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 1.7.2011. Uznesením zo dňa 18.7.2011, právoplatným dňa 20.7.2011 súd exekučné konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti vydal dňa 30.5.2011 poverenie na vykonanie exekúcie.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/144/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C/239/2012) zistil, že dňa 24.2.2011 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. H., pre vymoženie 522 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 12170/10, zo dňa 17.12.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.2.2011 a vykonateľnosť dňa 10.2.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 16.3.2011. Súd uznesením zo dňa 24.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.4.2011, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 27.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.5.2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/150/2003 (pripojeného k sp. zn. 2C/296/2012) zistil, že dňa 28.10.2003 podal súdny exekútor Ing. JUDr. Karol Mihal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu Notárskej zápisnice spísanej na Notárskom úrade notára JUDr. Ondreja Ďuriača so sídlom v Partizánskom pod sp. zn. N949/2003, NZ48437/2003, zo dňa 16.6.2003, proti povinnému, Slavomírovi Bartošovi, pre vymoženie 9 080 Sk eur s príslušenstvom. Súd vydal poverenie dňa 12.11.2003. Oprávnený listom zo dňa 18.11.2010 podal návrh na zmenu exekútora a žiadal poveriť vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Súd dňa 3.3.2011 vyzval exekútora

JUDr. Ing. Karola Mihala, aby sa k návrhu vyjadril. Ten predložil vyčíslenie trov exekúcie 14.3.2011. Súd uznesením zo dňa 1.4.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol a rozhodol o trovách exekúcie. Oprávnený podal odvolanie. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 11CoE/149/2011-34, zo dňa 31.8.2011 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, toto nadobudlo právoplatnosť dňa 5.11.2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/101/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/137/2012) zistil, že dňa 12.2.2009 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Q. W., pre vymoženie 182,57 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 11060/08, zo dňa 12.11.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.12.2008 a vykonateľnosť dňa 4.12.2008. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 9.3.2009. Súd dňa 12.3.2009 vydal poverenie na vykonanie exekúcie.

Z uznesenia exekučného súdu zo dňa 27.4.2010 sp. zn. 7Er/117/2010-11 (pripojeného k spisu 2C/179/2012) zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v časti sumy 531,10 eur a úrokov z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 651 eur od 21.10.2009 do 19.11.2009, zo sumy 581,56 eur od 20.11.2009 do 21.12.2009 a zo sumy 551,56 eur od 22.12.2009 do zaplataenia zamietnutá. Súd rozhodol na základe žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručenej súdu dňa 19.2.2010, ktorá bola podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej, K. D., pre vymoženie 765,59 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 21801/09, zo dňa 14.12.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.1.2010 a vykonateľnosť dňa 7.1.2010. Oprávnený proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie. Krajský súd citované rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Súd uznesením zo dňa 6.12.2010 rozhodol tak, že žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti vymoženía istiny 531,10 eur, úrokov z omeškania 0,25% denne zo sumy 651 eur od 21.10.2009 do 19.11.2009, zo sumy 581,56 eur od 20.11.2009 do 21.12.2009, zo sumy 551,56 eur od 22.12.2009 do zaplataenia, úroku z omeškania nad 9% ročne zo sumy 234,49 eur od 21.10.2009 do zaplataenia zamietol. Rozhodnutie v zákonnej lehote napadol oprávnený a odvolací súd uznesením zo dňa 25.8.2011 prvostupňové rozhodnutie zrušil a vrátil. Súd opätovne rozhodol uznesením zo dňa 5.4.2012 tak, že exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.5.2012.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/143/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C/184/2012) zistil, že dňa 22.2.2011 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej I. T., pre vymoženie 192 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13006/10, zo dňa 30.12.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.2.2011 a vykonateľnosť dňa 10.2.2011. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 16.3.2011. Súd uznesením zo dňa 24.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.4.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a uznesením zo dňa 27.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2.5.2011 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/759/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/317/2012) zistil, že u súdneho exekútora bol podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej B. Y., pre vymoženie 246,24 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 11939/09 zo dňa 22.7.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.8.2009 a vykonateľnosť dňa 13.8.2009. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 28.10.2009. Súd uznesením zo dňa 10.5.2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách. Oprávnený podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 24.6.2010 tak, že rozhodnutie exekučného súdu zrušil a vrátil. Uznesením zo dňa 19.11.2010 prvostupňový súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, s čím sa nestotožnil oprávnený a odvolací súd uznesením zo dňa 24.2.2011 odvolaniu vyhovel. Uznesením zo dňa 25.5.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.6.2011 exekučný súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie opäť zamietol. Exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 21.6.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.6.2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/774/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/211/2012) zistil, že u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého bol podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému C. T., pre vymoženie 445,47 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05255/09, zo dňa 22.6.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.7.2009 a vykonateľnosť dňa 30.7.2009. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola

doručená súdu dňa 1.10.2009. Uznesením 7Er/774/2009-18, zo dňa 10.5.2010 súd exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách, pretože oprávnený na výzvu súdu nepredložil úverovú zmluvu č. 7450775 zo dňa 7.2.2008. Na základe odvolania oprávneného, bolo uznesenie odvolacím súdom zrušené dňa 19.7.2010. Súd opätovne rozhodol uznesením zo dňa 18.11.2010 tak, že žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, ktoré bolo odvolacím súdom zrušené uznesením zo dňa 21.1.2011. Súd uznesením zo dňa 29.4.2011 exekučné konanie v časti vymoženía istiny nad sumu 114,20 eur a v časti úrokov z omeškánia nad výšku 6,50% ročne od 18.11.2008 do zaplattenia zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.5.2011. Vo zvyšnej časti bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie dňa 11.3.2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/521/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C/167/2012) zistil, že dňa 26.5.2011 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej, V. C., pre vymoženía 308 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 20210/09, zo dňa 26.4.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.5.2011 a vykonateľnosť dňa 12.5.2011. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 3.8.2011.

Súd uznesením zo dňa 17.8.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.9.2011. Uznesením zo dňa 28.9.2011 súd exekučné konanie zastavil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.11.2011.

Výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odôvodnil použitím ust. § 109 ods. 1, 2 O.s.p. a skutočnosťou, že o námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.10.2012 č.k. 3NcC/46/2012 - 15, proti ktorému bola síce zo strany žalobcu podaná sťažnosť na Ústavnom súdu SR, o nej však Ústavný súd SR rozhodol uznesením zo dňa 12.12.2013 sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11 tak, že sťažnosť žalobcu odmietol.

Po právnom posúdení merita veci podľa ust. § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, podľa § 44 ods. 1, 2, § 41 ods. 2 písm. c/, d/, § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní dospel k záveru, že ani jedna z prejednávaných žalôb nie je dôvodná. Uzavrel pritom, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku došlo v troch prípadoch, a to sp. zn. 2C/160/2012 (žaloba označená ako ZE), 2C/137/2012 (žaloba označená ako NP) a 2C/172/2012 (žaloba označená ako ISTINA RS), ostatné žalobné návrhy boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uviedol, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok, a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody, t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Následne vyvodil záver, že v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v označených exekučných konaniach, ani nezákonnosť žalobcom označených rozhodnutí exekučného súdu a ani výška žalobcom uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Uzavrel, že nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup exekučného súdu posudzovanie zákonnosti exekučných titulov - rozhodcovských rozsudkov, pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v rámci exekučného konania (v exekučných konaniach označených v žalobách ISTINA RS). Uviedol, že v týchto žalobách uvedených exekučných veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko ani jedno žalobcom označené rozhodnutie exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť.

S prihliadnutím na skutočnosť, že v žalobcom označených exekučných veciach boli exekučnými titulmi rozsudky rozhodcovského súdu, kde sa exekučný súd zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami oprávneného žalobcu a vec posudzoval nielen podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj podľa zák. č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, i Smernice č. 93/13/EHS, ako nedôvodné vyhodnotil i žaloby označené ako NZP, majúc pritom pripojenými exekučnými spismi za preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho

exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zamietnuté. Zdôraznil skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde bolo potrebné, aby sa súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, pred rozhodnutím zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu resp. zmenkami a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul. Uvedené teda okrem ustanovení Exekučného poriadku, bolo potrebné posúdiť aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Dôvodil ďalej, že vo všetkých uvedených exekučných konaniach po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli súdom žiadané správy resp. podklady od oprávneného, ktoré museli byť súdom aj urgované a ktorých vyžiadanie a posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Doplnil, že sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, podané na súde dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011, boli v zmysle odpovede Spr č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené.

Vychádzajúc zo záveru, že poverenie bol v žalobcom označenom prípade (v žalobe označenej ako NP) vydané exekučným súdom v 15 - dňovej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora exekučnému súdu, i žalobu označenú ako NP vyhodnotil ako nedôvodnú.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/101/2009 (2C/137/2012) mal totiž za preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.3.2009 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 12.3.2009. Napokon uzavrel, že sú nedôvodné i žaloby označené ZE, pretože v exekučnej veci sp. zn. 7Er/159/2007 (2C/160/2012) zo strany oprávneného nebol podaný návrh na zmenu súdneho exekútora a v konaní sp. zn. 7Er/150/2003 (2C/296/2012) súd žiadosti o zmenu súdneho exekútora nevyhovel, čo bolo potvrdené odvolacím súdom.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 2 O.s.p. tak, že procesne úspešnej žalovanej ich náhradu nepriznal, nakoľko v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku trovy konania nevyčíslila a zo spisu žiadne jej trovy nevyplývali.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f), g) a h) O.s.p., ako i z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c), d), e) a f) O.s.p.. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súdu prvého stupňa vytkol, že vec prejednal v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v situácii, ak požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Trval totiž na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Pokiaľ súd prejednal za takýchto okolností vec v jeho neprítomnosti, odňal mu tým právo konať pred súdom a porušil jeho právo na súdnu ochranu, keďže sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Citoval ust. § 15 O.s.p., poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR (IV. ÚS 345/09, I. ÚS 27/98, III. ÚS 16/2000) i na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.10.2012 sp. zn. 11NcC/46/2012-24 a namietol, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Napadnuté rozhodnutie označil tiež za vydané predčasne v situácii, ak ním súd súčasne rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie a o ktorom v čase rozhodovania v merite veci ešte nebolo právoplatne rozhodnuté. Mal tiež za to, že ak žalovaná nereagovala na výzvu súdu písomne sa vyjadriť k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., o žalobe malo byť rozhodnuté podľa § 153b O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie, ktorého skutkovým základom sa mal stať ním tvrdený skutkový stav. V závere súdu vytkol, že nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom a ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode. Napadnuté rozhodnutie je preto nepreskúmateľné.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) keďže v posudzovanej veci nejde ani o jeden z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p., za dodržania podmienok ustanovenia § 156 ods. 3 O.s.p., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Preskúmal napadnutý

rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Rozsudok je vo všetkých jeho napadnutých výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Vo vzťahu k preskúmanému výroku o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcu sú irelevantné, a to predovšetkým z nasledujúcich dôvodov:

Žalobca navrhol prerušiť konanie z dôvodu, že na Ústavný súd SR podal sťažnosť, týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd z dôvodu, že v konaní vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Uviedol, že rozhodnutie v predmetnej veci závisí od otázky, ktorú nie je možné vyriešiť v tomto konaní, a ktorá musí byť rozhodnutá Ústavným súdom SR, preto sú v danom prípade splnené podmienky pre prerušenie konania, a to až do doby vydania rozhodnutia ústavného súdu o podanej sťažnosti.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Rovnako nie je dôvod ani na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. Podanie ústavnej sťažnosti navrhovateľom na ústavnom súde totiž nie je dôvodom na prerušenie konania v danej veci, pretože výsledok konania na ústavnom súde nemôže ovplyvniť toto konanie.

Odvolaciemu súdu z jeho činnosti je známe, že Ústavný súd SR vo viacerých svojich uzneseniach obdobné sťažnosti v skutkovo rovnakých veciach odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že sťažovateľ (v našom prípade žalobca) sa v ďalšom konaní o merite veci pred všeobecnými súdmi môže domáhať ochrany svojich práv podaním odvolania proti rozhodnutiam prvostupňového súdu, prípadne aj dovolaniami proti rozhodnutiam odvolacieho súdu, preto nie je daná právomoc ústavného súdu o týchto sťažnostiach rozhodnúť (por. napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 521/2013-10 zo dňa 22. augusta 2013, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 518/2013 - 10 zo dňa 22. augusta 2013 a iné). Rovnako ústavný súd uznesením zo dňa 12.12.2013 sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11 odmietol sťažnosť žalobcu pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie a rozhodnutie, preto ani z tohto dôvodu návrh žalobcu na prerušenie konania neobstojí.

V odvolaní žalobca namietal, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., že vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, ako i že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná

a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci na to nie sú splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Po preskúmaní spisu odvolací súd zistil, že vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 16.5.2013, 31.5.2013 a následne na termín 28.8.2014 na ktorom vo veci súd rozhodol.

Pojednávanie nariadené na deň 16.5.2013 bolo odročené z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne, potom čo žalovaná svoju účasť na tomto pojednávaní ospravedlnila podaním zo dňa 10.5.2013. Uviedla, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia vo veci a žiadala o zaslanie zápisnice z pojednávania. Žalobca podaním zo dňa 9.5.2013 navrhol pojednávanie zrušiť z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Pojednávanie nariadené na deň 31.5.2013 bolo odročené za účelom rozhodnutia o návrhu žalobcu na prerušenie konania, potom čo sa žalovaná z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila a žalobca podal návrh na prerušenie konania doručený súdu dňa 23.5.2013. Na pojednávaní konanom dňa 28.8.2014 súd rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Podľa § 115 ods. 2 O.s.p. predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 28.8.2014 bolo dňa 5.6.2014 doručené právnomu zástupcovi žalobcu ako i žalovanej /č.l. 131/. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v podľa citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p..

V pojednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 28.8.2014 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobcovi (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Žalovaná svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnila podaním zo dňa 22.8.2014 /č.l. 140/. Uviedla že sa pridrižiava svojho vyjadrenia a z dôvodu hospodárnosti sa tohto pojednávania nezúčastní. Žiada o zaslanie zápisnice z pojednávania. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 21.8.2014 žiadal pojednávanie zrušiť z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Opätovne navrhol konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného pojednávaním veci.

Súd prvého stupňa prejednal vec dňa 28.8.2014 v neprítomnosti účastníkov. Na tomto pojednávaní vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou tohto spisu, obsiahnutých v spisoch sp. zn. 2C/160/2012, 2C/172/2012, 2C/148/2012, 2C/234/2012, 2C/281/2012, 2C/140/2012, 2C/284/2012, 2C/239/2012, 2C/296/2012, 2C/137/2012, 2C/179/2012, 2C/184/2012, 2C/181/2012, 2C/317/2012, 2C/211/2012 a 2C/167/2012, ako aj oboznámením obsahu pripojených exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves. Po vyhlásení dokazovania vo veci za skončené, vo veci vyhlásil rozsudok.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom, pretože pre tento postup boli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p..

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonná sudkyňa JUDr. Viera Dubovinská nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci, o čom bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.10.2012 č.k. 3NcC/46/2012-15. Toto uznesenie bolo doručené právnemu zástupcovi žalobcu a žalovanej dňa 17.1.2013. Za situácie, že bolo právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach podľa ust. § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci, nie je náležitá námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobcom namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c), d), e) a f) O.s.p. odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 133 až § 135 O.s.p..

Z dôvodov prvostupňového rozsudku je totiž zrejmé, že nečinnosť v konaní sám aj vyhodnocoval, keď s poukazom na znenie § 44 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) konštatoval, že zákonná lehota 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ citovaného zákona, teda v prípadoch, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. V zmysle ust. § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení do 31.12.2014 je exekučný súd oprávnený a zároveň aj povinný posudzovať takýto rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska toho, či tento nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Je nesporné, že v súvislosti s takýmto postupom musí exekučný súd vykonať viacero úkonov na základe ktorých môže uvedený záver vyhodnotiť a je nesporné, že to nie je reálne spôsobilý vykonať v lehote 15 dní. Súd prvého stupňa sa oboznámil s obsahom všetkých exekučných spisov, z ktorých žalobca odvodzuje svoje nároky a v každej veci vyhodnocoval konkrétne úkony vykonané exekučným súdom pri posudzovaní rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu a v nadväznosti na to vyhodnocoval aj lehoty, v ktorých bolo o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnuté.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýval tiež záver, že Okresný súd Spišská Nová Ves sa v preskúmaných exekučných konaniach nedopustil nesprávneho úradného postupu ani tým, že o zmene súdneho exekútora nerozhodol do 30 dní od doručenia návrhu oprávnenej na zmenu exekútora v súlade s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku.

Odvolací súd sa zhoduje so závermi prvostupňového súdu v tom, že ani v jednom z posudzovaných prípadov sa nejedná o situáciu, aby exekučný súd naplnil zákonnú podmienku takých prietahov v súdnom konaní, ktoré by zakladali nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup. K tejto otázke pre úplnosť poukazuje na závery Ústavného súdu Českej republiky, ktorý opakovane konštatoval, že aj právo na prístup k súdu je možné zneužiť (uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 27.10.2011 sp. zn. III ÚS 2791/08, uznesenie zo dňa 13.3.2012 sp. zn. III. ÚS 696/2012).

Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyni tvrdým nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Spišská nová Ves v označených exekučných konaniach vedených na tomto súde (ďalej len preskúmané exekučné konania) a nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves v preskúmvaných exekučných konaniach, aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia je vecne správny.

Za správny považuje odvolací súd aj postup súdu prvého stupňa, ktorý nárok žalobcu odvodzovaný od tvrdenia o vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok odvodený od tvrdenia, že exekučný súd svojím nelegálnym postupom vykonal opätovne posúdenie práva žalobcu, ktoré mu už bolo priznané právoplatným rozhodcovským rozsudkom právne kvalifikoval ako nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia aj napriek tomu, že žalobca tento nárok zakladal na zodpovednosti za nesprávne úradné rozhodnutie. Je totiž zrejmé, že žalobcom konštatovaný postup vyústil do vydania rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a teda aj takto tvrdené porušenie možno posudzovať iba v rámci nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

V preskúmvaných exekučných konaniach zrušenie alebo zmena rozhodnutia okresného súdu (ako exekučného súdu), preukázané neboli a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2013 Z.z. musia byť splnené kumulatívne. Pokiaľ pritom súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo jeho povinnosťou skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Nenáležitá je preto odvolacia námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ako aj všetky ostatné odvolacie námietky, týkajúce sa tejto otázky.

Pokiaľ žalobca namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní, že vyjadrenie žalovanej mu nebolo doručené a nebolo doručené ani súdu, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomne dňa 4.2.2013, toto svoje písomné vyjadrenie súdu prvého stupňa doručila dňa 6.2.2013 /č.l. 29/, ktorý uvedené vyjadrenie žalovanej doručil žalobcovi dňa 25.2.2013, čo vyplýva z doručenky na č.l. 37. Za tejto situácie mal žalobca dostatok času na to, aby sa vyjadril k argumentom žalovanej a prípadne navrhol vykonať dôkazy na ich vyvrátenie a pokiaľ tak neurobil, sám sa vzdal tohto procesného práva, ktorého realizácia mu však nebola znemožnená postupom súdu.

Pokiaľ žalobca namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tento práva sa vzdal sám tým, že sa nedostavil na pojednávanie, na ktoré bola riadne predvolaný a ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise a pokiaľ by sa žalobca bol tohto pojednávania zúčastnil, mal možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejmé, že zásada kontradiktórnosti konania a ani právo žalobcu na súdnu ochranu porušené neboli.

Nenáležitá je námietka žalobcu, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže súd rozhodol vo veci na pojednávaní, za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 O.s.p., ako aj ostatných zákonných podmienok tak, ako už bolo uvedené vyššie.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd prvého stupňa žalobný návrh zamietol ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane výroku o trovách konania účastníkov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi, trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a žalobca nemá právo na ich náhradu, preto súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.